

JOŽA VOVK

BUDNICA

Nad obzorjem je ugasnil droben soj.
Kakor v bolečini tone čas.
Trudne veke sem priprl.
Skoznje sili kot spomin
pretekli čas in grize do srca.

Dlani sem dvignil nad oči,
da bom čisto, čisto sam.
Zaprl se bom v novi hram,
ničesar ne bom vedel,
ničesar vzel seboj.

Prevpil bom krik preteklosti,
vedró odprl bom oči.
Pridite, pridite zdaj vsi,
ki ste hodili kdaj z menoj,
ki z mano ste delili si napoj! —
Stekleno čašo prošlih dni
pred vami bom razbil
in pel zdravico novih dni.

JOŽA VOVK

JATE MOJIH PTIC

Bog, neutrudno
seješ seme
v mojo zemljó.

Jate mojih ptic
vsak dan prilete
in zrna pobero.